

- 1 ועל-דרך-זה בנוגע לבני-ישראל, שאף שיציאתם ממצרים - עוד לפני מתן-תורה - היתה בגלל ש"בנים
 2 אתם לה' אלקיכם"³¹, "בני בכורי ישראל"³², והרי השייכות של אב ובן היא גדולה ביותר, מכל-מקום,
 3 קודם מתן-תורה היו הקדוש-ברוך-הוא ובני-ישראל כמו אב ובן שכל אחד הוא מציאות בפני עצמו -
 4 כמבואר ב'לקוטי תורה'³³ ש"הבן נלקח ממוח האב ונפרד ממנו אחר-כך", ולכן "יש בן שאין לו
 5 מסירות-נפש, וגם אינו מחויב על-פי הדין, כי חיך קודמין"³⁴, ואבידתו ואבידת אביו אבידתו קודמת
 6 כו"³⁵, וזה מחמת שהוא נהיה מהות בפני עצמו".
- 7 ורק לאחר שבמתן-תורה בטלה הגזירה, ונפעל החיבור של עליונים ותחתונים, שעליונים ירדו למטה
 8 ותחתונים יעלו למעלה, עד שיהיו מציאות אחת - אזי יכולה להיות "השכינה שורה בישראל".
- 9 וזהו הטעם שקורין פרשת בהעלותך לאחר זמן מתן-תורה - כי דוקא לאחר שנפעל במתן-תורה
 10 החיבור דעליונים ותחתונים, ובאופן ד"ואני המתחיל"²⁹, גילוי מלמעלה, אזי "וידבר ה' אל משה לאמר"
 11 - גילוי מלמעלה - "דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות גו"³⁶, שזהו גם-כן בבחינת מלמעלה
 12 למטה, כמבואר ב'לקוטי תורה'³⁷ יתרון מעלת אהרן על מעלת ומדרגת אברהם אבינו, שבחינת אברהם
 13 אבינו היא מלמטה למעלה, ובחינת אהרן היא מלמעלה למטה.
- 14 ד. ויש להוסיף בביאור דיוק הלשון "השכינה שורה בישראל" - "שכינה" דוקא:
 15 ידוע שהחיות האלקית שמחיה את העולם - כח הפועל בנפעל - הוא הדרגא התחתונה שבספירת
 16 המלכות (חיצונית המלכות), ואילו מדריגת "שכינה" היא דרגא נעלית שבספירת המלכות (פנימיות
 17 המלכות)³⁸, וזהו הדיוק ש"השכינה שורה בישראל", שזוהי דרגת האלקות שלמעלה מהעולם.
- 18 וזהו החידוש שנפעל במתן-תורה - לא רק בנוגע לכח הפועל בנפעל, אלא "שהשכינה שורה
 19 בישראל", בחינת שכינה דוקא.
 20 והענין בזה:
- 21 גם על-פי חקירה בשכל אנושי, יכולים להוכיח, שכיון שאין דבר עושה את עצמו³⁹, הרי בהכרח לומר
 22 שישנו בורא שמהוה ומחיה אותו. ואם כן, הרי גם קודם מתן-תורה לא היה העולם מנותק ("אֶפְגַּעְרִיסֶן")
 23 מהקדוש-ברוך-הוא.
- 24 ובפרט על-פי המבואר ב'תניא'⁴⁰ פירוש הבעל-שם-טוב [שמיוסד על מה שכתוב במדרש תהלים⁴¹
 25 על הפסוק⁴² "לעולם הוי' דברך נצב בשמים", ש"דברך שאמרת יהי רקיע בתוך המים וגו', תיבות ואותיות
 26 אלו הן נצבות ועומדות לעולם בתוך רקיע השמים .. וכן בכל הברואים שבכל העולמות .. ואפילו ארץ
 27 הלזו הגשמית כו".
- 28 וכפי שממשיך ומבאר⁴³ "תשובת המינים וגילוי שרש טעותם הכופרים בהשגחה פרטית ובאותות
 29 ומופתית התורה, שטועים בדמיונם הכוזב שמדמין מעשה ה' עושה שמים וארץ למעשה אנוש ותחבולותיו
 30 .. אך טח מראות עיניהם ההבדל הגדול שבין מעשה אנוש ותחבולותיו שהוא יש מיש .. למעשה שמים
 31 וארץ שהוא יש מאין .. שבהסתלקות כח הבורא מן הנברא חס-ושלום ישוב הנברא לאין ואפס ממש,
 32 אלא צריך להיות כח הפועל בנפעל תמיד להחיותו ולקיימו כו".
- 33 אמנם, לפני שענין זה נתפרש על-ידי הבעל-שם-טוב⁴⁴, ולפני שנאמר במדרש תהלים, ועל-אחת-כמה-
 34 וכמה לפני מתן-תורה - לא היה הדבר בגלוי, ולכן היה מקום לטעות המינים כו', אפילו מבני-ישראל,

וש"נ.

(31) פ' ראה יד, א.

(39) ראה חובת הלבבות שער היחוד פ"ה.

(32) שמות ד, כב.

(40) שעהיחודה"א בתחלתו.

(33) דרושי ר"ה סב, ד.

(41) ראה לקו"ת אחרי כה, ג.

(34) ב"מ סב, ב.

(42) תהלים קיט, פט.

(35) שם לג, א.

(43) פ"ב.

(36) ריש פרשתנו.

(44) ראה גם תורת מנחם - התועדויות ח"ו ריש ע' 162.

(37) ריש פרשתנו (כט, ג ואילך).

(38) ראה גם תורת מנחם - התועדויות ח"ב ע' 192 ואילך. וש"נ.